

M A A N D E L I J K S V E R S C H I J N E N D H U S O R G A A N

Indrukken uit de Ondernemingsraadvergadering

Op vrijdag 20 september j.l. vond wederom een volledige Ondernemingsraadvergadering plaats, waarvan wij in ons VDH-tje enige indrukken willen trachten weer te geven.

Van de zijde van de directie werd een recent beeld gegeven van de inzichten over de activiteiten van onze onderneming. Samenvattend groeien wij naar duidelijke productieprogramma's, terwijl in sommige afdelingen, waaronder de Metaal, behoefte aan een uitbreiding van de bezetting is ontstaan. Gewezen werd op de inmiddels gestarte wervingsactie. De geplande werkzaamheden richten zich geleidelijk op de concernproducten, waarbij onze onderneming nauw is betrokken. Ook in de Ontwikkelingssector tekenen zich duidelijker perspectieven af. De directie is voornemens om eventuele wijzigingen in onze organisatie ter kennis te brengen door een meer periodieke informatie.

Ten aanzien van het beoordelingssysteem werd de wenselijkheid onder ogen gezien om gebruik te maken van de gunstige ervaringen van de vroeger gehanteerde methoden.

Bekrachtigd werd de rapportering over het werk van onze Ondernemingsraad aan de bedrijfscommissie voor de Ondernemingsraden in de Metaalindustrie en Elektrotechnische Industrie. Voorts werd de taakverdeling van de gekozen leden van de raad formeel vastgesteld.

De directie deelde mede actief bezig te zijn met de nog resterende gevallen, die ten aanzien van pensionering een probleem blijken op te leveren.

Door de werkgroep voor Contactcommissies is rapport uitgebracht over de vorderingen van de gespreksgroepen. Door een drietal bedrijfschefs uit de productiesectoren is op bijzonder bevredigende wijze deze contactmethode gestart. Er zijn voorbereidende gesprekken gaande met de chefs in de Ontwikkel- en Administratieve afdelingen.

Besloten is via het VDH-tje de aandacht te vestigen op de mogelijkheid vrijwillig nu reeds over te gaan op de betaling van salaris/loon op bank- of postgirorekening (zie elders in dit VDH-tje).

Bij de roëdvraag kwamen het onderwerp personeelsintroductie aan de orde en vragen over de mogelijkheid van het vormen van een personeelsvereniging.

IN MEMORIAM

Toen mejuffrouw Drinkwaard, bij Van der Heem beter bekend als Cobie, in april 1967 ziek werd, zal wel niemand van ons verwacht hebben dat het verloop van haar ziekte zo'n ongunstige wending zou nemen dat genezing onwaarschijnlijk was.

Cobie was bijna nooit ziek en deed ondanks een druk bezet leven veel aan de wandelsport. Wandelen was haar hobby en enkele malen liep zij de vierdaagse in Nijmegen. Legio is het aantal dag-wandelmarsen dat zij meeliep. De laatste jaren vóór haar ziekte verzorgde Cobie een grote koffiewijk, voornamelijk in het hoofgebouw. Er zijn dan ook maar weinig mensen bij Van der Heem die Cobie niet kenden. Dit bleek ook wel tijdens haar ziekte, waardoor zij maandenlang in ziekenhuizen verpleegd moest worden. Bijzonder groot was de belangstelling en het medeleven dat zij in die tijd mocht ondervinden van Van der Heemers en oud-Van der Heemers. Enkele dagen voor haar overlijden vertelde zij nog dat zij in de vakantieperiode ruim 300 ansichtkaarten had ontvangen, iets wat zij zeer waardeerde.

Toch nog vrij onverwacht overleed Cobie op 6 september j.l. Dinsdag 10 september werd zij, na een rouwdienst in de Laakkerk, op de algemene begraafplaats in Rijswijk begraven. Ook hier gaven nog velen van hun belangstelling blijk.

M. Ester.

LEES IN DIT VDH-TJE OOK

OVER

VAKANTIE IN LAPLAND
(pag. 4)

REUZE BOVIST
(pag. 6)

WEEKEND IN VALKENBURG
(pag. 2)

WEEKEND IN VALKENBURG

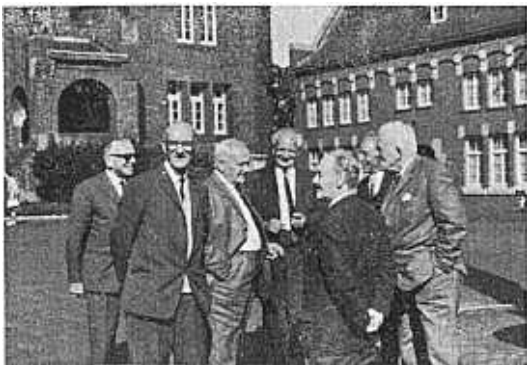
In het weekend van 21 september is een groot aantal oud-gedienden met echtgenoten een lang weekend naar Valkenburg geweest. Aan de hand van poëzie van mevrouw Bruijn en proza van de heer Koote willen wij u deelgenoot maken van hun belevenissen.

*Van der Heem bood ons, gepensioneerd aan
Gezamenlijk een weekend naar Valkenburg te gaan.
Wij hadden geen idee dat het zo leuk zou zijn.
Wij gingen per bus, inplaats van per trein.*

Zaterdag 21 september 's morgens om kwart over acht kwam een negentigtal oud-gedienden samen in het Ontspanningsgebouw om van daaruit omstreeks negen uur in gezelschap van de heren K. J. van Duren, G. C. Koopman, J. H. Verdaasdonk en zuster J. Schenk met twee bussen de tocht naar Valkenburg te aanvaarden.

Via Rotterdam reden wij door naar Breda. De eerste pleisterplaats was hotel „De Graanbeurs”, waar we koffie met gebak kregen aangeboden. Na de koffie was er gelegenheid nog wat over de antiekmarkt te slenteren. Toen was het weer tijd om onze reis naar Valkenburg voort te zetten.

*De chauffeur was een echte kunstenaar.
Ongelooflijke dingen deed hij, 't is heus waar.
Wat heeft hij veel verteld, onder zachte klanken.
Daarvoor willen wij hem nog hartelijk danken.*

Pauze in Waalwijk. Lekker ondermekaar.

De middaglunch kregen wij in restaurant „De Gekroonde Leerse” in Waalwijk aangeboden. Na ons aan deze maaltijd te goed te hebben gedaan, hebben wij de stad nog even bekeken en om twee uur stapten we weer in de bus.

In Weert werd gestopt om vlaaien te bestellen, die we op de terugweg zouden ophalen. Via het witte stadje Thorn en de nieuwe Daf-fabrieken in Borne, kwamen wij om vijf uur bij hotel „Bellevue” in Valkenburg aan.

*In Valkenburg aangekomen viel er wat regen,
Maar daar konden wij wel tegen.
Leuk dat het werd, mensen!
Wij konden niets beters meer wensen.
Het diner, wij zullen het nooit vergeten,
Zo heerlijk hebben wij gegeten.
De kok en zijn staf krijgt van ons alleen een tien.
De manier van serveren, was een lust om te zien.*

Na afloop van het diner maakten wij nog een ommetje, kochten wat kaarten en zo was onze eerste dag ten einde. Zondag was iedereen aan het ontbijt weer present. De morgen werd gebruikt om nader kennis te maken met Valkenburg. Na de lunch stonden de bussen weer klaar voor een tocht met verrassingen. Nou, het was een verrassing! Wij gingen een trip maken door de Belgische Ardennen. Via Eupen reden wij naar de watervallen van Coö, die wij op ons gemak konden bekijken en waar tegelijkertijd de theepauze werd gehouden. Verder ging de tocht door het Hertogenwald naar de stad Verviers waar juist kermis was. Intussen goot het lekker! Via Spa reden wij terug naar Valkenburg.

*Om half zeven kwamen wij weer bij het hotel aan,
Wij konden zo weer aan tafel gaan.
Wat hebben wij vrouwen ons laten verwennen!
Als wij weer thuis zijn, zouden wij het dan nog kennen?*

En zo was onze tweede dag ten einde. Maandagmorgen werden wij gewekt door een stromende regen. Na het ontbijt moesten wij ons dus in het restaurant vermaken. Met kaarten, muziek, een dansje en op zijn tijd een kopje koffie, lukte dat best.

*Op het laatste ogenblik kregen wij een kans
Voor zang, muziek en dans.
Een wals! Dat was reuze machtig.
Wij deden het goed, al waren wij tachtig!*

Gelukkig werd het in de loop van de morgen nog even droog, zodat wij de kans kregen souvenirs voor thuis te kopen. Terug naar het hotel voor onze laatste lunch. Het bedienend personeel kreeg van ons een welverdiende ovatie, de koffers werden ingeladen en de terugtocht werd aanvaard. Nadat wij in Weert de bestelde vlaaien hadden opgehaald, reden wij naar Eindhoven en passeerden een gedeelte van de Philips-fabrieken, het nieuwe Ontspanningsgebouw en het Evoluon.

In „Klein Speyck” in Oisterwijk hielden wij onze theepauze. Verder ging de terugtocht. Bij Tilburg kwamen wij tot de ontdekking dat wij de tweede bus kwijt waren.

*Op de terugtocht, tot ons aller spijt,
Raakten wij de tweede wagen kwijt.
Maar bij Van der Heem kwam een hoeraatje uit ieders mond,
Toen bleek dat de „verdwaalde” bus daar al stond.*

Hij had gewoon een andere route genomen ^{dering d}

*Geweldig dat mijnheer Zaaijer ons kwam begroeten,
Wij stelden het op prijs hem te ontmoeten.
De toost op ons allen uitgebracht
Was heel fijn bedacht.*

Tijdens het diner, bij kaarslicht, werd duchtig nagekaart over de belevenissen van de afgelopen dagen. Mevrouw Bruijn deed het zelfs op rijm. Tot slot sprak de heer J. Sleijsers namens ons allen een dankwoord. Om kwart voor negen trokken wij allen voldaan huiswaarts.

En zo was ons uitstapje ten einde.

*Dit uitje is ons zeer goed bevallen
En onze dank gaat uit naar allen
Die hiervoor in actie zijn geweest.
Van der Heem, veel dank! 't Was een reuze feest!*

Mevrouw Bruijn
De heer Koote

*Voldaan aan een welverzorgde dis, waarvoor kantinepersoneel
en een aantal andere medewerkers het schijnbaar onmogelijke
hebben verricht.*

*Wij geloven dat wij onze collega's die ervoor gezorgd hebben
dat het slotdiner een waardig sluitstuk van deze 3-daagse werd,
een pluim op de hoed moeten steken.
Een diner met vier gangen verzorgen voor ruim honderd personen,
is voor een kantinedienst voorwaar geen kleinigheid. Met
medewerking van een aantal buitenstaanders, de kantinedienst
Fruitweg en Hilversum, hebben ze het gefikst! En hoe!*

Jubilarissen „en bloc”

RECHTS BOVEN

De heer F. H. W. Hoogendoorn bekijkt de zaak onmiskenbaar van de vrolijke kant. En waarom zou hij niet? 9 april 1956 kwam hij, amper 16 jaar, in onze dienst. Dat betekent: feest in het vooruitzicht. 9 oktober is het zover. Dan is iedereen in de gelegenheid hem op de afdeling Montage/Wikkel de hand te schudden. Van harte!

LINKS BOVEN

9 oktober is het op de afdeling Montage/Wikkel dubbel feest. Want ook de heer C. R. I. S. Meyer zal dan ter gelegenheid van zijn 12½-jarig dienstverband in het koperen feestzonnetje worden gezet. Het zal hem aan felicitaties niet ontbreken. Misschien zijn wij wat voorbarig, maar hierbij alvast de onzel

LINKS ONDER

„Eén of twéé?” zal 16 oktober geen vraag zijn voor de heer J. G. Verburg. Op die dag geldt voor hem maar één getal en dat is 12½. Op 16 april 1956 kwam hij bij Van der Heem in dienst. Het grootste gedeelte van zijn dienstverband bracht hij in onze Telco-lift door. Wij wensen hem nog vele gezonde op-en-neertjes toe!

RECHTS ONDER

Onze Inkomende Goederen Controle gaat 30 oktober feest vieren. Die dag zal alles draaien om de jubilaris: de heer Th. W. Melger. Zijn 12½-jarig dienstverband heeft hij eerlijk verdeeld tussen de toenmalige afdeling Voormontage TC en de Inkomende Goederen Controle. Wij wensen hem een onverdeeld feestelijke dag toe!

Breker Bouwer Balans

Willen brekers en bouwers hun naam eer aan doen dan is stilzitten er niet bij. Dat ze alles behalve dat laatste doen is iets wat wij dagelijks kunnen constateren. Maandag en dinsdag jongstleden hebt u, om met de heer Lagendijk te spreken, de „zware jongens van Philips” op het binnenterrein bezig gezien met het transporteren van een aantal metaalbewerkingsmachines. De „gewichtigste” was er een van 7 ton. Zij hebben er tussen alle een plaats gevonden in Telco II. Door de verplaatsing van de afdeling Montage OWD en de recente verhuizing van de afdeling Montage Verkeerssystemen is nu ook de 3e hal van deze laagbouw beschikbaar gekomen voor metaalbewerking. Deze activiteiten zijn nu ter plaatse geconcentreerd. Misschien is de dag niet ver meer dat de naam Telco II plaats zal moeten maken voor Metaalfabriek.

Zoals reeds vermeld is de afdeling Montage Verkeerssystemen inmiddels verhuisd naar de oude Draaierij. Bij de inrichting van deze afdeling is speciale aandacht geschonken aan de kleuren. Dankbaar aanvaarde hulp ontving men, bij de keuze van het kleurenpatroon, van Philips' deskundigen uit Eindhoven.

Ook de collega's van de afdeling Montage/Wikkel zullen binnenkort de activiteiten van onze brekers en bouwers in hun onmiddellijke omgeving ervaren. In het voorste gedeelte van hun afdeling zal een ruimte worden ingericht voor de afdeling Fabricage-voorbereiding. De collega's van deze afdeling, die nu nog her en der door het bedrijf verspreid zitten zullen hier een eigen afdelingsruimte krijgen.

... en dat ze hem maar in gezondheid mogen verslijten!

MONTAGE VERKEERSSYSTEMEN IN HET NIEUW

OM MEE TE NEMEN

Slaatjes, belegde broodjes, aangeklede boterhammen, fruit, soep, koffie, melk, croquetten, gehaktballen ... keus volop aan onze pas geopende zelfbedieningsbalie in het Ontspanningsgebouw. Dankbare klanten, die efficiënt en snel worden geholpen. Achter de schermen moest veel werk worden verzet om dat alles te bereiken. Wat werd er zoal gedaan?

- In het Ontspanningsgebouw werd door het personeel van de Timmerwerkplaats een balie gebouwd, die de toets der kritiek in alle opzichten kan doorstaan;

- In de ondergrondse keuken werden twee fornuizen geplaatst;

- De keuken in het hoofdgebouw werd vergroot. Binnenkort wordt de koffie

voor het hoofdgebouw door deze keukens geleverd: kortere transportweg betekent kwaliteitsverbetering;

- In deze keuken werd een groot fornuis gemonteerd en moest onze Gebouwendienst onder andere een grote afzuigkap met de modernste luchtfilters ontwerpen, maken en monteren.

Met ingang van 1 oktober zal de heer G. Norbart over dit alles de scepter gaan zwaaien. Wij wensen hem en ons kantinepersoneel veel dankbare klanten toe.

U kunt onze druk-bezette collega's helpen door: altijd met contant geld te betalen en altijd uw gebruikte servies terug te brengen naar de verzamelpunten.

N. W. Lagendijk.

F FLITSEN, UIT EEN I T S FLITSEN N

SCANDINAVIË

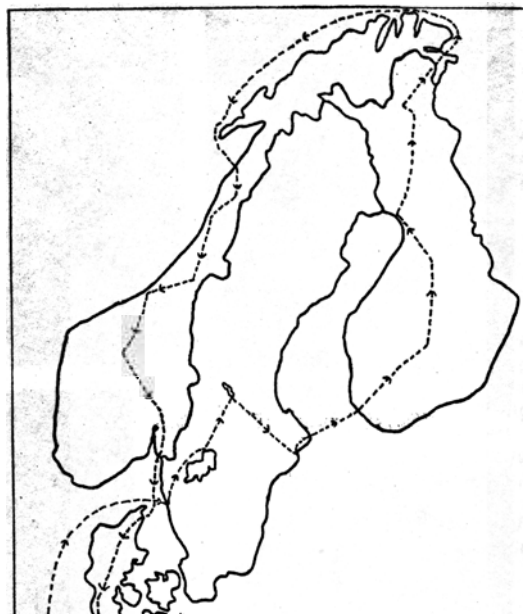
Uitgewuifd bij de sluisen van IJmuiden brengt de „Hollandia” van de Torline ons en de 2 c.v., dinsdag 4 juni, in 24 uur van Amsterdam naar Göteborg.

Een plezierige reis op een plezierige boot. Kajuit met grote ramen, zonnedek, cafetaria, tienerroom, speelkamer voor kleuters en voor papa's.

Zweden: het begin van onze trektocht. Wij moeten even zoeken om Göteborg uit te komen, er zijn echter goede wegwijzers en wegen en sinds 1967 rechtshoudend verkeer. De eerste Zweedse camping bij Ljunskille langs de E-6 aan een meer maakt een uitstekende indruk. Elektrische kooktoestellen, boiler en prima sanitair. Na de eerste kampnacht verlaten wij de E-6 en trekken noordwaarts over een goede B-weg, zeer rustig en bijzonder mooi langs het Vänermeer tot Karlstad. De zon schijnt, maar harde wind maakt schuimkoppen op het meer, een fantastisch gezicht. Van Karlstad, langs een heuvelachtig beboste route, naar het Siljan Meer in de provincie Dalarna. Daar kiezen wij Rättvik als standplaats voor enkele dagen. Een klein gezellig stadje met goed gevulde winkels, waar vooral de handwerken, met fijne kleuren en helaas voor ons flinke prijzen, de aandacht trekken.

Men vertelt ons een oud boerengebruik. Vroeger zaten er geen ramen in de houten huizen maar vierkante gaten, waardoor de boerin via een van riet gemaakte hoorn een wijsje zong waarop haar koeien huistoe kwamen.

De buurvrouw zong een ander wijsje, waarop háár koeien rea-

naar de zon gekeerd.

Over één der vele bruggen komen wij in de „Oude Stad”. Intiem, smalle straten, kleine winkeltjes. Op het kantoor van de Finland line bestellen we plaatsen op de „Skandia”, die ons de volgende dag naar Finland zal brengen.

Moe van de grote stad brengt de bus ons weer naar de plaats waar ons „Eendje” geduldig staat te wachten. We hobbelen terug naar de camping. Toevallig ontmoeten we daar een Hollander, die al 15 jaar in Zweden werkt en met een Zweedse vrouw getrouwd is. Zij nodigen ons uit 's avonds koffie te komen drinken in hun flat, 5 minuten van de camping verwijderd. Koffiedrinken betekent: gedekte tafel, grote pot met koffie, schaal met vijf soorten eigengemaakt gebak en steeds de aanmoediging: „eet”!

Dinsdag: stralend weer! Wij steken over van Norrtälje naar Turku — Finland.

De „Skandia” is een prachtige witte boot. Aan boord zijn 1100 passagiers en 175 auto's. We kiezen een plaatsje op het zonnedek en hebben tien heerlijke uren om te kijken en te luisteren naar de meevliegende meeuwen en het geroezemoes van onze medepassagiers. Op Finse bodem worden wij opgewacht door twee Finse meisjes, die een pakket toeristische boekjes aanbieden. Wij zoeken er direkt een camping in op die we, dankzij de duidelijke camping-borden, snel vinden.

Als de tent staat, zetten we de klok één uur vooruit (zomertijd). Het is elf uur in de avond. Rozig van de zon, slapen wij als eer blok.

Woensdag: vol verwachting klopt ons hart! Finland is deze keer het hoofddoel van onze trektocht. We willen er in drie weken van het zuiden tot in de nok doortrekken.

Turku, volgens de folders de oudste stad van Finland. Het handwerkmuseum geeft een terugblik op oude ambachten. Meisjes in ouderwetse klederdrachten wijzen de weg naar de pottenbakker, schoenlapper, klokkenmaker, sigarenmaker (waar we een snuffie krijgen), handwever en spinner (vlas). Weven en spinnen wordt nog steeds gedaan; de produkten ervan vinden wij in de handwerkwinkels. Je zou er je hele linnenkast mee willen vullen!

Onze eerste levensmiddelen-inkoop in Finland. Zelfbedieningszaken maken het kopen voor ons gemakkelijk (Fins kunnen wij niet verstaan). De prijzen komen overeen met de Hollandse. We zoeken yoghurt. In Zweden hebben wij een keer in plaats van yoghurt pure room gekocht. Niet om vol te houden! En dan die weegschaal als je thuiskomt! Wij vinden een klein karton „villar” en dat blijkt yoghurt te zijn.

Een bus bruine bonen heeft aan de achterkant een plaatje met: „Bartje, Assen, Holland” en de appelmoes komt uit Zundert. Wij trekken van camping tot camping door het prachtige merengebied met veel vervelende muggen, waar wij snel een spuitbus voor kopen.

De zon gaat steeds later in de avond onder, tot het moment van de middernachtzon is aangebroken en de dag 24 uren telt. Dit duurt drie weken. Een wonderlijke belevenis! In Rovaniemi

LAP

geerden.

Van Dalarna gaan wij naar Stockholm. Ondanks het feit dat het zondag is, zijn de auto's te tellen. 20 kilometer ten noorden van Stockholm vinden wij een camping met veel caravans en tenten. Maandag: zonnig weer! We dringen met de „Eend” een eind de stad in. Na al die rustige wegen is het stadsverkeer wat onwennig. We zetten de Eend aan de kant en rijden per bus naar het centrum. Het is middagpauze. De werkende vrouwen en mannen nemen bezit van de vele banken en eten iets uit het vuistje. Op de stoepen van de Opera zit de Stockholmse jeugd, het gezicht

maken we op twee manieren het feest van de middernacht mee. Vrijdag 21 juni. 's Morgens ontdekken wij dat de werkers in het stadje een vrije dag hebben. De winkels sluiten om twee uur. Op een open plek in het bos staan diverse tenten, onder andere één met gekleurde strohoeden die door ons gedoopt worden met: midzomernachtzonnehoeden. Tegen de avond trekken de mensen, waaronder veel tieners, in drommen naar het feest. Groepjes Nomadenvrouwen in hun mooie bonte klederdrachten, zitten op het groene gras. Een plaatje waard! Maar als je een dia wilt maken steken ze hun hand uit: twee mark. Er is muziek, er wordt gedanst, het is een vrolijke boel, maar tegen tien uur geloven wij het wel en rijden naar de camping. Daar wacht ons een andere verrassing. In een grote evangelisatietent wordt een dienst gehouden. Na afloop wordt er bij het meer een vuur ontstoken waarbij wordt gezongen en spelletjes worden gedaan. In het vuur worden stukjes worst gebraden aan een lange berketak, die verkocht worden voor het goede doel. Tegen middernacht gaat men naar een heuvel in het bos om naar de zon te kijken, die juist boven de horizon weer optrekt. De berketakken worden als symbool meege dragen en zijn tevens praktisch om de muggen te verjagen. Je moet dan toch wel enkele uren slapen, al schijnt de zon in je tent. Het is twee uur in de nacht!

ZWEDEN

Zaterdag. We willen boodschappen gaan doen, maar alle winkels zijn gesloten.

Finland slaapt uit! We pakken in en rijden 100 kilometer noordwaarts naar Ivalo. In de bossen die wij doorkruisen zien wij steeds meer rendieren, waarvan er één vlak voor onze „Eend” de weg oversteekt. Gelukkig zijn de remmen goed, want een botsing van een rendier (zo groot als een koe) en een „Eend” is een ongelijke strijd.

Op bijna alle campings is een Sauna, een heerlijke belevenis: „Samen naar de Sauna, ja gezellig!”

Zondagmorgen. Ivalo heeft naast een heel oud, ook een heel modern kerkje. Op het muurtje zit een bejaard Lappen-echtpaar te wachten tot de dienst begint. We krijgen toestemming voor een dia. Op de fiets, per bus en met de auto komen uit de verre omtrek de Lappen ter kerke.

Maandag: Inari, 40 kilometer ten noorden van Ivalo. Over het dorpspleintje komt het Lappen-echtpaar aan, wij groeten elkaar als oude vrienden. Wij bezoeken een openlucht Lappen-museum. Dan rijden we 80 kilometer noordwaarts naar Utsjoki, aan de Noors-Finse grens. Wij rijden over een smalle weg met veel uitwijkingen voor het passeren, we komen echter geen auto tegen. Af en toe staat er een brievenbus langs de weg, dat betekent dat er ergens in het bos een huisje staat. Eenzaam, maar niet alleen, bij die grote troepen rendieren. De bomen worden al dor, maar het is toch een prachtige tocht met uitzichten op meren, rotspartijen en sneeuw, die soms wel 4 meter hoog ligt. Als we de Tana-rivier over zijn rijden we in Noorwegen en gaan richting Kirkenes, een havenplaats aan de Noors-Russische grens. Hier vandaan vertrekt elke dag een boot van de „Kustexpresse” langs de Noorse kust naar Bergen, in 7 dagen. We varen „de pot” leeg, tot Bodö, drie heerlijke dagen op een comfortabele boot, de „Eend” op het dak.

In elk dorp waar de boot aanlegt 1 à 2 uur passagieren. Bodö: spanning hoe onze „Eend” naar beneden getakeld wordt, dan ... de weg terug. Wij beginnen aan huis te denken, maar genieten nog van het prachtige Noorwegen met zijn overal bruisende water. Wat natuurschoon betreft staat Noorwegen voor ons nog steeds aan de top. Maar Finland, vriendelijk Finland, staat met één voet op de bovenste trede!

Nog de oversteek van Frederikstad naar Frederikshavn (Jutland). Het wordt 's avonds weer donker, het midzomernachtsprookje is voor dit jaar voorbij.

M. G. van der Schaaf-Broeze.

CJP VOOR U

Het zal u misschien bekend zijn, dat in Den Haag sinds enige jaren een cultureel jeugdpasspoort wordt uitgegeven, dat jonge mensen in de gelegenheid stelt tegen sterk gereduceerde prijzen culturele manifestaties bij te wonen.

Met ingang van het nieuwe seizoen (1968/69) worden twee belangrijke wijzigingen ingevoerd:

- a. het Haagse CJP wordt in geheel Nederland geldig;
- b. het CJP is verkrijgbaar voor jongeren van 15 tot en met 22 jaar (voorheen: 15 tot en met 20 jaar).

Met dit CJP is het mogelijk muziekuitvoeringen, toneelavonden, balletopvoeringen, opera's en filmvoorstellingen bij te wonen en musea te bezoeken.

Voor onze werknemers en voor kinderen van onze werknemers in de bovengenoemde leeftijdsgroep die nog geen CJP bezitten maar er wel belangstelling voor hebben, zijn aanvraagformulieren verkrijgbaar op de Administratie van afdeling Personeelzaken.

Redaktie.

Ideeënbus

Er kan geen VDH-tje voorbij gaan of er zijn wel weer successen te melden van het ideeënfront.

De heer L. A. H. Rijkse, Printafdeling, ontving een voorlopige beloning van f 75,— voor zijn idee dat betrekking had op een plaatselijke galvanische neerslag.

Een bedrag van f 25,— voor een montage-idee werd uitbetaald aan de heer A. J. Pak, afdeling Montage Verkeerssystemen. Samen en in vereniging dienden de heren P. Tognini en F. J. Soer, afdeling Montage Verkeerssystemen, twee ideeën in die betrekking hadden op een meer efficiënte werkwijze bij de montage. Samen en in vereniging ontvingen zij voor elk idee f 25,—.

Onze gelukwensen!

ALS U ALLES VAN TEVOREN WIST...

... dan zou het voor u niet moeilijk zijn te bepalen of u al dan niet aan een EHBO-cursus zou gaan meedoen. Dan zou u nu al weten of er ooit in uw leven een moment komt waarop uw EHBO-diploma een mensenleven kan redden. Maar dat weet u niet. U trekt een onzekere wissel op de toekomst in de hoop, dat u nooit in een dergelijke situatie verzeild zult raken. Maar zeker weten doet u het niet.

Waarom dan niet het zekere voor het onzekere gekozen? Waarom zou u zich niet bij de heer A. J. Frantzen opgeven voor een EHBO-cursus (toestel 313)? Zowel voor de BZB als voor de bezetting van de verbandposten in het bedrijf, zijn dringend nieuwe krachten nodig.

Uitbetaling, maar hoe?

Het lijkt ons nuttig u op de hoogte te houden van de gesprekken over de nieuwe methode van salaris en loon „uitbetalen”. Als een van de verschijnselen van de automatisering — en ditmaal op het gebied van de administratie en boekhouding — dringt zich meer en meer de zogenaamde girale betaling op. Dat betekent, dat er geen contant geld meer wordt gereedgemaakt en overhandigd, maar dat iedere werknemer ergens een tegoed heeft staan. De meest vertrouwde vorm is het spaarbankboekje, hetzij van de postspaarbank of van een Nutsspaarbank. Bij girale betaling wordt dus het bedrag overgeschreven op uw boekje of bankrekening. Velen hebben nu reeds deze methode voor hun loon/salarisbetaling laten toepassen; bij Philips is het de gewoonte dat het salaris/loonstrookje per post rond de betaaldag aan u wordt thuisgestuurd. U weet, dat u zelf kunt aangeven, waar u het bedrag heen wilt hebben. Het kan ook gesplitst naar twee of drie verschillende rekeningen of boekjes worden overgemaakt.

Hoewel de naam girale betaling doorgaans het eerst aan de postgiro doet denken, wordt er evengoed van bankgiro gesproken. Het is bekend dat de banken over het tegoed, rente vergoeden. Het rentepercentage is hoger naarmate u toezegt over een langere periode een bedrag

onaangetroefd in de boeken te laten staan. De vraag in de praktijk is, hoe men nu aan contant geld moet komen. Dit kan doordat u zelf of een der gezinsleden bij het betrokken bank- of postkantoor een door u bepaald bedrag opneemt. De bankkantoren in de woonwijken hebben daartoe reeds openingstijden gesteld, die voor het publiek gemakkelijk vallen, bij voorbeeld na 17.00 uur of 's avonds. Wanneer u geen rekening hebt lopen bij een kantoor dat in uw woonbuurt gevestigd is, kan het nuttig zijn eens rond te kijken, welke bank het gemakkelijkst is te bereiken.

Velen laten thans reeds uit eigen beweging hun salaris/loon op de nieuwe wijze overboeken. Wij zijn van mening dat dit een verstandig besluit is. U zelf en het gezin hebben gelegenheid eraan te wennen en men heeft nu alle gelegenheid rustig aandacht te schenken aan uw vragen en wensen. De invoering van de girale betaling van lonen en salarissen ligt in de lijn van de verwachtingen en door thans ertoe over te gaan, bent u de golf vóór en is het ook voor de collega's op de administratie een hanteerbare zaak.

Inlichtingen op dit gebied kunt u krijgen bij de CIA, eenvoudig gezegd bij de heren J. v. d. Linden en B. Janssen en mevrouw A. Noever.

ATTENTIE!

Men schijnt een bijzonder zwak te hebben voor boodschappen-enveloppen!

Wij gaan dit tenminste wel denken, want wij constateren dat onze boodschappendienst vrijwel geen enkele lege map meer terugontvangt.

Ook bij navraag is het, altijd gelijklopende antwoord: „Wij hebben ze niet.”

Als u nu weet dat er enige duizenden in omloop zijn, begrijpt u wel dat er iets niet klopt.

Wilt u daarom nog eens goed in uw lade of kast kijken? Mocht u dan soms nog lege enveloppen vinden, wilt u die dan klaar leggen? De heren van de boodschappendienst zullen u er graag van verlossen!

Bij voorbaat dank.

Geslaagd voor

het examen Hogere Bedrijfsleiding de heren C. M. van der Linden en N. Overbeeke.

Onze gelukwensen!

Dank

Hartelijk dank aan Ziekentroost voor de attentie die ik tijdens mijn ziekte heb mogen ontvangen.

J. G. L. v. d. Va'k.

Voor de vele bliken van waardering ondervonden bij mijn pensionering, dank ik u allen heel hartelijk.

J. P. Smits.

Proficiat!

Drie van onze collega's zijn in de afgelopen weken verblijd met de geboorte van een zoon. Het zijn: W. F. Berserik, C. G. Huesken en A. C. Huegen.

Dat het „bomen” van jongens mogen worden!

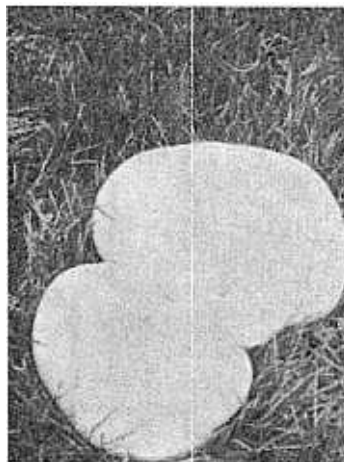

10 september 1968

12 september 1968

Op het grasveld voor de Telco komen in september grote witte paddestoelen uit de grond. De naam van deze vrij zeldzame soort is: „Reuze-Bovist” en hij mag in menig opzicht een geweldenaar worden genoemd. Met zijn mogelijkheid om tot een doorsnede van een 1/2 meter uit te groeien en hierin 2.000.000.000.000 sporen (zaadjes) te laten rijpen, roept hij de rekenkundige in ons wakker. Indien iedere nieuwgeboren menselijke aardbewoner één zaadje uit deze ene bovist zou krijgen, zouden wij deze vrijgevigheid voorlopig 50.000 jaar kunnen volhouden. Als ieder zaadje een nieuwe bovist zou ople-

24 september 1968

DE REUZE - BOVIST

veren en wij zouden deze naast elkaar zetten, dan zou een straaljager, vliegend met een snelheid van 1000 km per uur, er 100 jaar non-stop over doen om „even” langs te vliegen.

Maar wat is dit wonder dan eigenlijk voor een ding? In vergelijking met bovenstaande enormiteiten, is het feit dat een paddestoel het vruchtbeginsel is van een schimmelcultuur die zich over een afstand van enige tientallen vierkante meters onder de grasmat uitspreidt, nauwelijks in staat verbazing te wekken. Deze schimmelvlek bestaat uit enorme hoeveelheden microscopisch fijne draadjes en brengt

op verschillende plaatsen haar vruchtbeginsel boven de aarde. De schimmel onderscheidt zich van normale, bladgroen bevattende planten, doordat zij niet in staat is zelf de ingewikkelde kool-waterstofverbindingen op te bouwen. Zij betreft deze daarom van stervende plantendeelen in de herfst.

Moge deze interessante bijzonderheden u er van af houden om in al deze prachtige natuurverschijnselen niet veel méér te zien dan een uitdaging om er tegenaan te schoppen.

J. H. van Zanten.